

altsaa ud paa, at denne Bestemmelse for Fremtiden kun skal gælde for Kjøbenhavns Vedkommende. Da Lovforslaget blev indbragt i Landstinget i 1890, var det kun affattet til at gælde for Kjøbenhavn; men i dette Ting blev det forandret til ogsaa at gælde for hele Landet, altsaa ogsaa uden for Kjøbenhavn, og der blev den Bestemmelse sat ind, at man ikke maatte give Bevilling til Fæstevirksomhed, der omfattede baade mandligt og kvindeligt Dyende eller Arbejdere i nogle af Købstæderne, nemlig dem, der havde 6,000 Indbyggere eller derover. Denne Bestemmelse, som for øvrigt den højtævede Justitsminister udtalte sig imod, men alligevel den Gang gik med til, er kommen til at ramme ialt 18 Købstæder uden for Kjøbenhavn, idet der er saa mange, der have over 6,000 Indbyggere. Der har vistnok været megen Utilfredshed med denne Bestemmelse, idet Forholdet jo er saaledes, navnlig i de smaa eller mellemstore Købstæder, at en Fæstemands Virksomhed der kan være lille nok endda, selv om han har Fæstekontor og Fæstebevilling baade for mandligt og kvindeligt Dyende. Men naar det bliver skilt ad, saaledes at han kun maa have Fæstekontor enten for mandligt eller kvindeligt Dyende, bliver det alt for lidt for vedkommende, og det er ogsaa generende for dem, som ville henvende sig til vedkommende Fæstekontor. Det er i Anledning af disse Klager, som ere komne mig for Øre, at jeg har tilladt mig at stille dette Vædringsforslag. Jeg skal imidlertid bemærke, at den samme Bestemmelse gaar igennem Lovens § 3, 3dje Punktum, og jeg vil derfor tillade mig, hvis Forslaget skal blive vedtaget, at forbeholde mig at stille Forslag til 3dje Behandling om, at Vædringen her ogsaa kommer til at omfatte § 3, 3dje Punktum. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Vædringsforslaget.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg har intet imod det stillede Vædringsforslag. Som den ærede Forslagsstiller bemærkede, er jo denne 3de, at der ikke maa være Fæstekontorer for baade mandligt og kvindeligt Dyende, ikke kommen fra mig. Tværtimod holdt jeg ikke af denne Bestemmelse, da den i sin Tid blev indbragt her i Tinget, men jeg gik ind derpaa, fordi man jo maa rette sig noget efter hverandre, naar man i det hele skal have en Lov ført igennem. Da jeg imidlertid som sagt ingen Sinde har været nogen Tilhænger deraf, følger det af sig selv, at naar der nu er fremkommet Drist

om at forandre den, kan det ikke møde nogen Hindring hos mig.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Som de Herrer, der vare Medlemmer af det Udvalg, som i sin Tid behandlede Lovforslaget om Fæstevirksomhedens Ordning, ville erindre, vare de Udtalelser der fremtom om, at man skulde foretage en Adskillelse mellem Fæstekontorer for mandligt og Fæstekontorer for kvindeligt Dyende, grundede paa Klager fra Kjøbenhavn, og det er nok muligt, at saadanne Klager vare berettigede for Kjøbenhavns Vedkommende. Der var imidlertid et Par Medlemmer af Udvalget, der ønskede, at man skulde gaa noget videre, og at en Bestemmelse i denne Retning ogsaa skulde gælde uden for Kjøbenhavn i de store Byer, idet man, som det ogsaa blev udtalt i Betænkningen, derved vilde forhindre Ulemper og Udskejelser, som finde Sted, naar mange Dyender af forskelligt Køn samles hos een Fæstemand. Jeg har aldrig erfaret noget om saadanne Udskejelser uden for Kjøbenhavn og har for øvrigt heller ingen Erfaring derom for Kjøbenhavns Vedkommende, men støttende mig til Udtalelser af dem, der vare kendte med Forholdene i Kjøbenhavn, gik jeg med til Bestemmelsen. Det forholder sig rigtigt, som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Bornholm (Blem), at der er fremkommet mange Klager over dette Forhold, saaledes ogsaa i Sjælland i de større Byer; jeg kan f. Eks. nævne Aalborg. Jeg skal paa Grund af disse Klager, som efter min For mening ere berettigede, anbefale Vædringsforslaget, som nu ogsaa er tiltraadt af Justitsministeren. Den formelle Fejl ved Vædringsforslaget, at § 3 ikke er tagen med, kan jo rettes ved 3dje Behandling. Jeg skal saaledes stemme for Vædringsforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslag Nr. 2 til Lovforslagets eneste Paragraf af Blem:

Foran Stykket „Overtrædelser... Fængsel“, indsættes følgende ny Stykke:

Bestemmelsen i Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1ste April 1891 § 2, 4de Punktum, om, at „ingen Bevilling gives til Fæstevirksomhed, der omfatter baade mandligt og kvindeligt Dyende eller Arbejdere“ forandres til kun at gælde for Kjøbenhavn“. Vedtoges uden Afstemning.